

Πρός τούς αγίους Καθηγουμένους καί τούς αγίους αντιπροσώπους τῶν εἴκοσι Ἱερῶν Μονῶν εἰς τήν Ἱεράν Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Ὄρους Ἄθω

Ἁγιοι Καθηγουμένοι καί Ἁγιοι Πατέρες,
Εὐλογεῖτε:

Ἐπιθυμοῦμε μέ τό παρόν νά ἐκφράσουμε τήν βαθύτατη ἀνησυχία καί τήν λύπη μας γιά ὅσα συμβαίνουν στήν Ἁγία Ὁρθοδοξία μας ἐπί ἔτη, καταλυτικά τῆς διδασκαλίας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καί τῶν Ἁγίων Πατέρων καί ἀντίθετα πρὸς ὅσα οἱ ἱεροί κανόνες τῶν οἰκουμενικῶν καί τοπικῶν συνόδων θεσπίζουν. Διερωτώμεθα ἂν ἔχει συνέλθει κάποια οἰκουμενική σύνοδος καί κατήργησε τούς κανόνες πού ἀπαγορεύουν τήν συμπροσευχή μέ τούς αἰρετικούς¹, ἢ ἂν ὁ πάπας μετενόσε καί ἀποκήρυξε τίς αἵρέσεις τοῦ Filioque, τοῦ πρωτείου, τοῦ ἀλαθίτου, τῶν ἀζύμων, τοῦ καθαρτηρίου πυρός, τῆς κτιστῆς χάριτος, τῆς ἀσπίλου συλλήψεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί τόσες ἄλλες, γιά τίς περισσότερες ἀπό τίς ὁποῖες ἔχει καταδικασθῆ καί ἀναθεματισθῆ ἐπα-

veilημένως ἀπό ὀρθόδοξες συνόδους καί ἀπό τό σύνολο τῶν Ἁγίων Πατέρων².

Ὁργίσθηκε ὁ οὐρανός, καί ἐλυπήθησαν σφόδρα οἱ Ἁγιοι Πατέρες μέ τό θέαμα καί τό ἄκουσμα ὧσων ἔλαβαν χώραν στό Φανάρι κατά τήν ἐορτή τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου στίς 30 Νοεμβρίου τρέχοντος ἔτους. Πρωτοφανῆ καί πρωτάκουστα πράγματα στήν δισχιλιετή ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας. «Καταπεφρόνεται τά τῶν Πατέρων δόγματα, ἀποστολικαί παραδόσεις ἐξουθεννται, νεωτέρων ἀνθρώπων ἐφευρέματα ταῖς ἐκκλησιαίς ἐμπολιτεύεται» ὅπως λέγει ὁ Μ. Βασίλειος³ γιά ἀνάλογα φαινόμενα τῆς ἐποχῆς του. Ὅλα ἐγιναν στήν κυριολεξία ἄνω κάτω. Ἐντὶ ὁ αἰρετικός πάπας νά κείτεται κάτω, ὅπως βλέπουμε νά παρίστανται οἱ αἰρετικοί στίς εἰκόνες τῶν Ἁγίων Συνόδων, καί νά ἐκβάλεται ἀπό τήν Θεία Λειτουργία, βάσει τοῦ λειτουργικοῦ προστάγματος «τάς θύρας, τάς θύρας, ἐν σοφία πρόσχωμεν», τόν ἀνεβάσαμεν σέ θρόνον ὑψηλό, ὅπου καθόταν συμφορώντας ὡμοφόριο, τόν ἐθυμίασαν οἱ ὀρθόδοξοι διάκονοι, τόν ἀπάσθηκε ὁ πατριάρχης στό «ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους», ἀπήγγειλε ὡς προεστώς τό «Πάτερ ἡμῶν», τοῦ ἐψάλησαν «Πολυχρόνιον» ἀπό τόν χορό

1. Βλ. Ἐνδεικτικῶς Κανόνα ΜΕ Ἁγίων Ἀποστόλων: «Ἐπίσκοπος ἢ πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος αἰρετικοῖς συνευξάμενος μόνον, ἀφοριζέσθω, εἰ δέ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς, ὡς κληρικοῖς ἐνεργησά τι, καθαιρεῖσθω». Κανὼν Στ' τῆς ἐν Λαοδικεῖα τοπικῆς Συνόδου: «Περὶ τοῦ μὴ συγχωρεῖν τοῖς αἰρετικοῖς εἰσεῖναι εἰς τόν οἶκον τοῦ Θεοῦ, ἐπιμένοντας τῇ αἵρεσει».

2. Βλ. Μεταξύ πολλῶν Ὁσίου Μελετίου Γαλησιώτου, Λόγος τρίτος, Κατ' Ἱταλῶν ἐν V. Laurent - L. Darryzes, Dossier Grec de l' union de Lyon (1272-1277) Paris 1976, σέλ. 554:

«Μέγιστα γάρ ἐσφάλησαν καί πάμπολα Λατῖνοι πᾶς τῶν Πατέρων ὁ χορός αὐτούς καταδικάζει, αἰρετικοῖς συντάττεται καί σύμπας ὁ Λατῖνοις συγκοινωνῶν μεμέρισται Χριστοῦ καί τῶν Ἁγίων» Ἁγίου Μάρκου Εὐγενικοῦ, Ἐγκύκλιος ἐπιστολή, ἐν Ἱ. ΚΑΡΜΙΡΗ, Τά Δογματικά καί Συμβολικά Βιβλία, τόμ. Α', σέλ. 425: Οὐκοῦν ὡς αἰρετικούς αὐτούς ἀπεστράφημεν καί διά τοῦτο αὐτῶν ἐχωρίσθημεν. Διὰ γάρ ἄλλο: Φασὶ γάρ οἱ φιλευσεβεῖς νόμοι: αἰρετικός ἐστὶ καί τοῖς κατὰ αἰρετικῶν νόμοις ὑπόκειται ὁ καί μικρόν γοῦν παρεκκλινῶν τῆς ὀρθῆς πίστεως... Αἰρετικοί εἰσιν ἄρα καί ὡς αἰρετικούς αὐτούς ἀπεκόψαμεν». Σύνοδος ἐν Κωνσταντινουπόλει τοῦ 1848: «Τούτων τῶν πλατυθειῶν, κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος, ἐπὶ μέγα μέρος τῆς Οἰκουμένης αἵρέσεων, ἦν ποτε ὁ Ἀρειανισμός, ἔστι δέ τήν σήμερον ὁ Παπισμός.

3. Ἐπιστολή 90. Τοῖς ἀγιωτάτοις ἀδελφοῖς καί ἐπισκόποις τοῖς ἐν τῇ Δύσει 2, PG 32, 473.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

τῶν ἱεροψαλτῶν καί εἰδικά συντεθειμένο τροπῆριο ἀπό Ἁγιορείτη ὑμνογράφο - Κύριε ἐλέησον! - ἄν ἀληθεύουν βέβαια οἱ δημοσιογραφικές πληροφορίες καί τοῦ ἐπιτεράπη νά δώσει στό ἐκκλησίασμα τήν εὐλογία του, μᾶλλον δέ τήν ἀλογία του κατά τούς ἱερούς κανόνες⁴. Ἐπιτρέψαμε νά διαιρεθεῖ ἡ ἐπί γῆς στρατευομένη Ἐκκλησία ἀπό τήν ἐν οὐρανοῖς θριαμβεύουσα Ἐκκλησία τῶν Ἁγίων καί νά ἐνωθεῖ μέ ἐκκλησίες καί συνάξεις πονηρευομένων αἰρετικῶν. Προσβάλλαμε ὅλους τούς Ἁγίους μάρτυρας καί ὁμολογητάς πού ἀγωνίσθηκαν μέχρι αἵματος ἐναντίον τῶν αἱρέσεων, γιατί παρουσιάσαμε ὡς ἀνωφελεῖς καί περιττούς τούς ἀγῶνες, τά μάρτυρια καί τήν ὁμολογία τους. Δέν θά λυποῦνται οἱ ἐπί Βέκκου μαρτυρήσαντες ὅσοι Ἁγιορεῖται Πατέρες, πού ἀρνήθηκαν νά ὑποδεχθοῦν καί νά μνημονεύσουν τόν πάπα, βλέποντας ὄχι μόνο νά ἀπορρίπτουμε τό παράδειγμά τους σιωπῶντες, ἀλλά καί νά κάνουμε τά ἀντίθετα; Γιατί τότε ἐκεῖνοι καί ὄλοι οἱ προηγούμενοι μάρτυρες καί ὁμολογηταί ὁμολόγησαν καί ἐμαρτύρησαν;

Γνωρίζετε, σεβαστοί Πατέρες, καλύτερα ἀπό ἐμᾶς τίς ἀντορθόδοξες καί βλάσφημες ἐνέργειες, δηλώσεις καί ἀποφάσεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καί ἄλλων προκαθημένων καί ἐπισκόπων, πού συνιστοῦν κραυγαλέα καί ἐμφανῆ - γυμνῆ τῆ κεφαλῆ - ἀποδοχή καί διδαχή τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, τῆς μεγαλύτερης ἐκκλησιολογικῆς αἱρέσεως ὅλων τῶν ἐποχῶν, πού ἀθετεῖ τήν μοναδικότητα τῆς Μῆς, Ἁγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας καί τήν ταυτίζει μέ τίς αἱρέσεις, τῶν ὁποίων δέχεται τά μυστήρια ὡς ἔχοντα καί μεταδίδοντα

ἁγιαστική καί σώζουσα Χάρη. Ἐκτός τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ Βαπτίσματος τῶν Παπικῶν καί τῶν Λουθηρανῶν ἔχουμε καί μετοχή στό κοινό ποτήριο μέ τούς Μονοφυσίτες καί σέ πολλές περιπτώσεις μέ τούς Παπικούς στίς Κυκλάδες καί στή Διασπορά.

Ἐκτιμοῦμε, μέ πολύ μεγαλύτερη λύπη, ὅτι ἡ πνευματική ἡγεσία τοῦ Ἁγίου Ὄρους τά τελευταία ἔτη δέν ἀντιμετωπίζει μέ σθένος καί γενναιότητα ὁμολογητική τά φαινόμενα αὐτά τῆς ἀποστασίας, ὅπως ἔπρατταν παλαιότερα οἱ Ἁγιορεῖται Πατέρες. Ὁ πατριάρχης ἔχει μετρήσει τίς ἀντιδράσεις μας καί ἐπειδή εἶναι χλιαρές καί πολλές φορές ἀνύπαρκτες, προχωρεῖ χωρίς ἐμπόδια στήν ἔνωση μέ τόν ἀμετανόητο καί παραμένοντα στίς αἱρέσεις του πάπα. Μᾶς ἐμέτρησε καί χάρηκε σφόδρα καί κατά τήν τελευταία ἐπίσκεψή του στό Ἅγιον Ὄρος, στό ὁποῖο λές καί ἤλθε γιά νά πάρει τή συγκατάθεση καί εὐλογία τῶν Ἁγιορετῶν γιά ὅσα εἶχε σχεδιάσει νά πράξει μέ τόν πάπα λίγες ἡμέρες ἀργότερα.

Ἐμεῖς, ταπεινοὶ ἱερομόναχοι καί μοναχοί, ἐξομολογητικά σᾶς ἀποκαλύπτουμε ὅτι ἔχουμε σκανδαλισθῆ μέ τήν σιωπή καί ἀπραξία τῆς πνευματικῆς μας ἡγεσίας στό Ἅγιον Ὄρος, καί μαζί μέ μᾶς καί τό ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος καί τῆς Οἰκουμένης ὀρθόδοξο καί φιλομόναχο πλήρωμα. Περιμένουν ὄλοι νά ἀκούσουν τήν φωνή τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Ἀπό σᾶς τούς σοφωτέρους καί λογιωτέρους μάθαμε ὅτι, ὅταν ἡ πίστις κινδυνεύει, εἴμαστε ὄλοι ὑπεύθυνοι, ἄν σιωπήσουμε καί δειλιάσουμε, ὅπως λέγει ὁ Ἅγιος Θεόδωρος Στουδίτης⁵. Ἰδιαίτερα ὁ μοναχός δέν πρέπει νά ἐπιτρέπει τήν παραμικρή καινοτομία σέ θέ-

4. Κανὼν ΛΒ' τῆς ἐν Λαοδικείᾳ Συνόδου: «Ὅτι οὐ δεῖ αἰρετικῶν εὐλογίας λαμβάνει, αἰτνές εἰσιν ἀλογία μᾶλλον, ἢ εὐλογία».

5. Ἐπιστολή ΠΑ', Παντολέοντι Λογοθέτῃ, PG 99, 1321: «Ἐντολή Κυρίου μή σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνεύουσας πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καί μή σιώπα. Καί "Ἐάν ὑποστέλληται, οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχὴ μου ἐν αὐτῷ". Καί "Ἐάν οὗτοι σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι κεκραζόνται". Ὡστε, ὅτε περὶ πίστεως ὁ λόγος, οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, Ἐγὼ τίς εἰμι; Ἱερεῦς; Ἄλλ' οὐδαμοῦ. Ἄρχων; Καί οὐδ' οὕτως».